ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 09.02.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

39

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 28. mája 1998 bola v Kapskom meste podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Juhoafrickou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Národná rada Slovenskej republiky s ňou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 156 z 11. februára 1999 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 24. júna 1999. Zmluva nadobudla platnosť výmenou nót, t. j. 30. júna 1999, na základe článku 27 ods. 2.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Juhoafrickou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Preambula

Slovenská republika a Juhoafrická republika,

prajúc si podporovať a upevniť ekonomické vzťahy medzi oboma štátmi,

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu ukladané v mene každého zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych útvarov, nech je spôsob ich vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu alebo z časti príjmov.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú:
   a) na Slovensku:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb a
      (ii) daň z príjmov právnických osôb

      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Južnej Afrike:
      (i) všeobecná daň a
      (ii) dodatková daň spoločností (the secondary tax on companies)

      (ďalej len „juhoafrická daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po podpísaní tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
   a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom význame, označuje územie, na ktorom platia právne predpisy Slovenskej republiky, ako aj územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva alebo súdnu právomoc v súlade s medzinárodným právom,
   b) výraz „Južná Afrika“ označuje Juhoafrickú republiku, a ak je použitý v zemepisnom význame, zahŕňa jej výsostné vody, ako aj ktorúkoľvek oblasť mimo výsostných vôd vrátane pevninskej plytčiny, ktorá bola alebo neskôr môže byť určená právnymi predpismi Južnej Afriky a v súlade s medzinárodným právom ako oblasť, na ktorej Južná Afrika môže vykonávať suverénne práva a súdnu právomoc,
   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovensko alebo Južnú Afriku,

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenie osôb považované na účely zdanenia za nositeľa práv a povinností,

e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv a povinností považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátnu príslušnosť niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, verejnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v niektorom zmluvnom štáte,

h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom zmluvného štátu, ak takáto loď alebo lietadlo nie je prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

i) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) v prípade Slovenska ministra financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Južnej Afriky komisára daňovej správy alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je v zmluve inak definovaný, bude mať v ktoromkoľvek čase pre uplatnenie ustanovení tejto zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa v tom čase platných právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje

a) na Slovensku každú osobu, ktorá podľa práva Slovenska podlieha na Slovensku zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, miesta vedenia alebo z akéhokoľvek iného podobného kritéria; tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha na Slovensku zdaneniu len z príjmov zo zdrojov na Slovensku, a

b) v Južnej Afrike každú fyzickú osobu, ktorá sa obvykle zdržiava v Južnej Afrike, a akúkoľvek osobu, ktorej miesto skutočného vedenia sa nachádza v Južnej Afrike.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Stavenisko alebo stavba, montáž alebo inštalačný projekt alebo akákoľvek dozorná činnosť súvisiaca s takýmto staveniskom alebo projektom vytvára stálu prevádzkareň len vtedy, ak trvá dlhšie ako 12 mesiacov.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z týchto kombinácií má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa právomoc na uzatváranie zmlúv v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva podľa ustanovení občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívať nehnuteľný majetok a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, prenájmu alebo z akéhokoľvek iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, zisky podniku možno zdaniť v druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by mohla docieliť, keby ako samostatný a oddelený podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby bol výsledok v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov stanovia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistuje dostatočný dôvod na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Lodná a letecká doprava

1. Zisky podniku niektorého zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave budú zdanené len v tomto štáte.
2. Ustanovenia tohto článku platia aj na

a) zisky poberané z prenájmu lodí alebo lietadiel bez posádky používaných v medzinárodnej doprave,

b) zisky poberané z používania alebo z prenájmu kontajnerov,
ak takéto zisky dopĺňajú zisky, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia odseku 1.

3. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Spoločné podniky

1. Ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu
a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré, nebyť týchto podmienok, by bol dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a tieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa vezmú do úvahy iné ustanovenia tejto zmluvy, a ak to bude nevyhnutné, príslušné úrady zmluvných štátov sa vzájomne poradia.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, osobe, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne

a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.
Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia týchto obmedzení. Tento odsek neovplyvní zdaňovanie ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv účasti na zisku (s výnimkou pohľadávok), ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré podliehajú zdaneniu rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 13 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s

výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani nerozdelené zisky spoločnosti nemôžu byť predmetom dane z nerozdelených ziskov, aj keď sa vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky skladajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu možno zdaniť len v tomto druhom štáte, ak tento rezident je skutočným vlastníkom úrokov.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti a bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa platia úroky, skutočne sa viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 13 podľa toho, o aký prípad ide.
4. Ak suma úrokov vzťahujúcich sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Takéto licenčné poplatky však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia tohto obmedzenia.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov, pások alebo diskov pre televízne alebo rozhlasové vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo na vedecké skúsenosti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým sa platia licenčné poplatky, skutočne sa viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 13 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je, alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z nezávislých činností alebo iných obdobných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte za predpokladu, že príjemca nemá v druhom zmluvnom štáte stálu základňu slúžiacu na výkon týchto činností. Ak má takúto stálu základňu, môžu sa príjmy zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni. Ak sa fyzická osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré presiahnu 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom sa alebo končiacom sa v príslušnom daňovom roku, potom sa na účely tohto ustanovenia bude predpokladať, že má obvykle k dispozícii stálu základňu v tomto druhom štáte, a príjem, ktorý poberá z činností vykonávaných v tomto druhom štáte, bude pripočítaný tejto stálej základni.
2. Výraz „nezávislé činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 14
Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 15, 17, 18 a 19 zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno takéto odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, budú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdanené len v skôr uvedenom štáte, ak je splnená každá z nasledujúcich podmienok:
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo sa končí v príslušnom daňovom roku, a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku možno odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu zdaniť v tomto štáte.

Článok 15
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen predstavenstva alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 16
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 13 a 14 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 13 a 14 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 príjmy uvedené v tomto článku budú oslobodené od dane v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť, ak je táto činnosť úplne alebo prevažne podporovaná z verejných fondov tohto štátu alebo druhého štátu alebo ak je činnosť vykonávaná na základe kultúrnej dohody medzi zmluvnými štátmi.

Článok 17
Dôchodky a renty

1. Dôchodky a iné podobné odmeny a renty, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a ktoré sú vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno s výnimkou ustanovení článku 18 ods. 2 zdaniť v skôr uvedenom štáte.
2. Výraz „renta“ označuje stanovenú sumu vyplácanú opakovane v určených termínoch počas života alebo počas určeného alebo stanoveného obdobia na základe záväzku, podľa ktorého sa uskutočňujú tieto platby ako náhrada za zodpovedajúce a úplné plnenie v peniazoch alebo v peňažnej hodnote.

Článok 18
Štátna služba

1.

a) Platy, mzdy a podobné odmeny, iné ako dôchodok, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnou samosprávou tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo správnemu útvaru, alebo miestnej samospráve, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto platy, mzdy a podobné odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu:

(i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

(ii) nestala sa rezidentom v tomto štáte len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestna samospráva tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo správnemu útvaru, alebo miestnej samospráve, podlieha zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 14, 15, 16 a 17 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 19
Učitelia

Bez ohľadu na ustanovenia článku 14 budú odmeny za činnosť učiteľa, ktorý sa dočasne zdržiava v jednom zmluvnom štáte počas obdobia nepresahujúceho dva roky na účely výučby na univerzite, vysokej škole, škole alebo inej vzdelávacej inštitúcii v tomto štáte a ktorý je alebo bezprostredne bol pred takýmto pobytom rezidentom druhého zmluvného štátu, oslobodené od zdanenia v skôr uvedenom štáte za predpokladu, že takáto odmena ním poberaná je zo zdrojov mimo tohto štátu a podlieha zdaneniu v tomto druhom štáte.

Článok 20
Študenti, obchodní praktikanti a žiaci stredných odborných učilíšť

Študent, obchodný praktikant alebo žiak stredného odborného učilišťa, ktorý sa zdržiava v jednom zmluvnom štáte len na účely svojho vzdelania alebo výcviku a ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojou návštevou jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu, bude v skôr uvedenom štáte oslobodený od zdanenia vo vzťahu k všetkým platbám, ktoré dostáva zo zdrojov mimo skôr uvedeného štátu na úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo výcvik.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjem, ak príjemca takéhoto príjmu, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorými sa príjem platí, je skutočne spojený s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 13 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22
Vylúčenie dvojitého zdanenia

Dvojité zdanenie sa vylúči takto:

a) v prípade Slovenska Slovensko môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do daňového základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú, príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy tiež zdanené v Južnej Afrike, ale povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Južnej Afrike. Takéto zníženie však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené v Južnej Afrike,

b) v prípade Južnej Afriky slovenská daň zaplatená rezidentmi Južnej Afriky zo zdaniteľných príjmov na Slovensku v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy bude znížená o daňové povinnosti stanovené v súlade s daňovým predpisom Južnej Afriky. Takéto zníženie však nepresiahne sumu juhoafrickej dane, ktorá pomerne pripadá na príjmy vo vzťahu k celkovým príjmom.

Článok 23

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenie článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, že rezidentom druhého zmluvného štátu prizná osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
3. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 4 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu budú odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa uplatňujú na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy.

Článok 24

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 ods. 1, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia vedúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa vykoná bez ohľadu na lehoty podľa vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu vzájomne konzultovať, aby sa zamedzilo dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu priamo komunikovať, aby sa dosiahla dohoda podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí na dosiahnutie dohody účelná, môže sa takáto výmena názorov uskutočniť prostredníctvom komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 25

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na uplatnenie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, budú sa udržiavať v

tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a poskytnú sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, výkonom alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.

2. Príslušné úrady budú rokovaniami vytvárať vhodné podmienky, metódy a techniky týkajúce sa záležitostí, vzhľadom na ktoré sa takéto výmeny informácií budú uskutočňovať, ak je to vhodné, aj výmeny informácií týkajúcich sa daňových únikov.
3. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Zmluvné štáty si vzájomne oznámia, že boli splnené požadované ústavné postupy na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy.
2. Táto zmluva nadobudne platnosť dňom neskoršieho doručenia oznámenia podľa odseku 1 a jej ustanovenia sa budú uplatňovať:
   a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na sumy vyplácané alebo pripisované prvý deň alebo neskôr tretieho mesiaca nasledujúceho po dátume, v ktorom táto zmluva nadobudne platnosť, a
   b) ak ide o ostatné dane, v daňových rokoch začínajúcich sa prvý deň alebo neskôr tretieho mesiaca nasledujúceho po dátume, v ktorom táto zmluva nadobudne platnosť.

Článok 28

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, ak ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom akéhokoľvek kalendárneho roku začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tomto prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať:

a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na sumy vyplácané alebo pripísané po skončení kalendárneho roku, v ktorom bola daná takáto výpoveď, a
b) ak ide o ostatné dane, v daňových rokoch začínajúcich sa po skončení kalendárneho roka, v ktorom bola daná takáto výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Kapskom meste 28. mája 1998 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom a anglickom jazyku, pričom oba texty majú rovnakú platnosť.

Za Slovenskú republiku:

Zdenka Kramplová v. r.

Za Juhoafrickú republiku:

Alfred Baphethuxolo Nzo v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.